ANUL XIII. — No. 1926. * 4 PAGINI 3 LEI Sâmbătă 11 Ianuarie 1936

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni . . . . „ 500
Instituţiuni, Cluburi şi Proprietari . „ 2000
Un număr vechiu . . . . „ 4

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI
Directori-Fondatori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU Director: AL. MUNTEANU Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPĂ TARIF
TELEFON: Direcţia 3.26.60. Administraţia 3.26.60. Redacţia şi provincia 326.69.

VEŞTI BUNE

In fine, veşti îmbucurătoare. A sosit eri Unirea Tricolor, iar înainte cu o seară Stadiul Român, şi au adus din depărtatele meleaguri străine pe cari le-au colindat brizele unui optimism trainic, care va încălzi poate atmosfera îngheţată din patrie.

Unirea Tricolor a fost la Istanbul şi a stârnit admiraţie prin perfecta ei ţinută sportivă. Ministrul român din capitala Turciei, impresionat de eficacitatea bunei propagande româneşti făcute de o echipă sportivă, a referit în termenii cei mai elogioşi, ministerului afacerilor străine şi a făcut astfel cel mai bun serviciu sportului românesc.

Oborenii au plecat apoi în Siria şi au făcut aceiaşi profundă impresie. N'au putut părăsi Beyruth-ul înainte de a promite solemn că vor reveni iarna viitoare. Insfârşit, au fost în Palestina şi au recoltat succese sportive şi propagandistice egal de solide.

S'au reîntors la Bucureşti într'un moment când acalmia este mai periculoasă ca oricând şi au adus în ţară conştiinţa vitalităţii sportului românesc, verificată mai bine ca acasă prin acele străinătăţi avide de mai mult şi în plină eră de construcţie şi progres. Poate că seninătatea şi încrederea pe care i-a infuzat-o acestui club un turneu de repetate succese să fie începutul unui reviriment în pulsul atât de nădăit al sportului românesc.

*

S'a întors cu puţine ore înainte şi Stadiul Român. Aceiaşi notă de optimism. Aceiaşi pulsaţie accelerată. Mai accelerată poate decât a Unirii Tricolor. Rugbyştii vin din Apus, dintr'un turneu în care au întâlnit sportivi cu o tradiţie şi o valoare technică superioară.

Stadiul Român a jucat doar patru matchuri şi n'a câştigat decât două. Şi nu împotriva unor echipe de prima mână.

Cu toate acestea optimismul lor e justificat. Stadiştii au descins în Capitală cu conştiinţa netă a valoarei mai avansate decât se crede la noi, a rugbyului românesc.

Dealtfel, este o caracteristică a mentalităţii noastre dispuse să conteste orice veleitate sportului nostru. In Franţa, jucătorii Stadiului Român au putut să-şi dea seama ce departe s'a ajuns la noi. Pe tăcute, fără nici un sprijin din partea Statului şi a masselor.

Convingerea stadiştilor — şi o respectăm — este că echipele noastre de categoria I-a sunt mai bune decât orice echipă franceză din categoria „onoare".

In general, „stadiştii" au adus camarazilor din alte cluburi, certitudinea valoarei rugbyului românesc şi certificatele bunelor impresiuni lăsate în Franţa.

*

Iată rezultatele a două turnee. Adăugăm bunele servicii pe cari ni le aduc boxeurii români aflători la Paris şi ajungem la concluzia îmbucurătoare că existăm încă în actualitatea sportului continental.

Că existăm mult mai nedefinit decât am putea exista, este altceva. Şi în nici un caz în dauna sportului propriu zis. De vină este o conducere lipsită de iniţiativă şi de orizont.

La olympiadă vom fi atât de vag reprezentaţi, încât este îndoelnic dacă se va pomeni undeva că România ia parte.

Şi este fapt constatat că ori de câte ori ne aşteptam la mai puţin, primeam veşti mai măgulitoare. Aşa a fost la Lake Placid, tot aşa la Garmisch Partenkirchen.

Anul acesta nu participăm aproape deloc. Incât nu ne putem aştepta nici la rău, nici la bine.

ION VORNIC

L-AM INVINS PE PEREZ și am mâncat sarmale...

...scrie Toma Aurel, egal de fericit pentru aceste două victorii. Un om econom

Intr'o scrisoare adresată unuia din prietenii săi şi ai noştri, Toma Aurel precizează câteva lucruri pe cari le socotim interesante şi pentru cititorii noştri.

Le vom transcrie, deaceia, fragmentar, respectându-le stilul a cărui savoare nu mai are nevoie de sublinieri.

Bucuria învingătorului lui Perez pentru pachetul cu mămăligă şi sarmale primite la Paris, are accente atât de personale, încât impune respectarea în întregime a stilului.

De aceia vor fi scuzate, cele câteva poticniri din rândurile de mai jos.

TRAIASCA MAMALIGA

Iată acum, câteva capitole din ultima scrisoare a lui Toma Aurel:

«In primul rând, ţiu să vă mulţumesc din suflet pentru bunătatea şi dragostea pe care o aveţi pentru mine.

Nu pot să vă precizez bucuria pe care am avut-o când am desfăcut pachetul şi am dat cu ochii de mămăligă.

Unde mai pui că eu credeam că în borcanul pe care mi l-aţi trimis, am crezut că este peşte cu ceapă şi l-am închis la loc.

I-am dat scrisoarea lui Covaci şi eu am început să mănânc şuncă fiartă, că mi era tare foame. Dar Covaci îmi spune ce scrie în scrisoare şi că am sarmale în borcan, dar eu de bucurie nu le văzusem.

Ce să mai spun, le-am pus la încălzit pe toate, şi cu mămăliguţă le-am făcut praf în 15 minute, de n'a mai rămas niciun sfert de sarma, aşa bune erau.

In ziua aceia n'am făcut antrenament, fiindcă mă durea burta de atâtea sarmale.

CUM AM DEVENIT BOXEUR

Când m'am dus la sală, la 3½, cu Covaci, nişte gazetari mă aşteptau.

Cum m'au văzut, m'au luat în primire cu întrebările: De unde sunt? Câţi ani am? De câţi ani fac box? Cine m'a sfătuit să fac box? Câţi fraţi am? Câte surori? Câte matchuri am făcut?...

Ce să vă spun, am obosit cu atâtea întrebări.

La întrebarea, cine m'a sfătuit să fac box, le-am tras o minciună teribilă. Le-am spus că acum 5 ani veneam dela lucru cu o soră a mea, şi că nişte boxeuri s'au agăţat de sora mea.

Eu am sărit s'o apăr, dar ei fiind boxeuri m'au învins şi eu m'am jurat ca să răzbun pe sora mea. M'am apucat de box, şi când am văzut că mă simt bine, le-am tras pe rând câte o bătae să pomenească de mine...

După asta, gazetarii m'au pus să fac câteva fotografii.

Am făcut o poză în stradă, când viu la antrenament. Pe urmă, o poză la mănuşi, cu uşorul francez Ferret. Pe urmă, o altă poză, cu greul Lebrize.

In fine, s'a terminat şi am plecat.

Eu îi cunosc. Sunt ziarişti dela «L'Auto». Eu cred că marele organizator Dickson, care a asistat la matchul meu cu Perez, mi-a spus cineva că a

(Continuarea în pag. II-a)

Scriitorii noştri şi sportul

Sportul este la noi, terenul celor mai năstruşnice constatări.

Nu vom da exemple. Nu vom întocmi lista acestor constatări. Surprinzătorul şir de observaţii năstruşnice, pe axa unei îndeletniciri care pretinde în primul rând, echilibru.

Se cunosc. Le ştie toată lumea. Au fost repetate în suficiente rânduri.

Dar iată un lucru asupra căruia nu s'a stăruit niciodată, şi care constitue una din cele mai curioase inconsecvenţe, din sport.

De câtva timp, tribunele arenelor de football găzduesc la noi asistenţe din ce în ce mai pestriţe. Funcţionari, ofiţeri, soldaţi, şcolari, preoţi, artişti, scriitori... Foarte mulţi scriitori şi foarte mulţi artişti.

Nu există match de football în răstimpul căruia să nu fie descoperit în tribună un alt actor, cucerit de vraja sportului. Nu există match de football în răstimpul căruia să nu fie reperată în tribună o nouă actriţă, subjugată de frumuseţea footballului.

Nu există match, de orice fel, în asistenţa căruia să nu fie surprins mereu, un alt scriitor.

Mai mult.

Avem scriitori cari s'au dedicat gazetăriei sportive. Avem nume consacrate, în literatură, cari semnează articole de tehnică sportivă.

Cine n'a citit, într'o gazetă sau în alta, tratate întregi de strategie militară aplicată la football? Cine n'a transpirat sub avalanşa de termeni militari, detaşaţi să explice o victorie sau o înfrângere a unei echipe de football?

Vâlcele, vâlceluşe, unghiuri moarte, tir, baraj, asediu, camuflaj, ofensivă, defensivă, mască individuală, breşe... tot ceiace cuprinde instrucţia individuală sau colectivă din miliţie, au defilat în cronici de football semnate de scriitori. De anumiţi scriitori.

Dar până astăzi, cu toată afecţiunea aceasta mărturisită a scriitorilor noştri, pentru sport, n'am reuşit încă s'avem un singur roman cu subiect sportiv. O singură carte de literatură autentică, cu reale aderenţe în sport.

Sunt în toată ţara, zeci de nume consacrate în literatură, mereu prezente la matchuri. Mereu prezente în coada articolelor de sport. Mereu surprinse în statistica iubitorilor de sport.

Sunt scriitori consacraţi în gazetăria sportivă bucureşteană. Sunt scriitori consacraţi în conducerea moldoveană a boxului românesc.

Dar n'avem încă, în toată literatura românească, o singură carte cu subiect sportiv. Un singur capitol de roman, cu aspecte exclusive de sport.

Doar d. Ionel Teodoreanu, în «Crăciunul dela Silvestri» *are un pasager contact cu sportul. Câteva comparaţii cu rezonanţă specială:* şi-a resfirat părul prea lins, cum ai murdări o minge de football prea nouă... *Sau:* secundele treceau intense ca într'un knock-out...

Atât. Plus, un personagiu, Nelu Antohi, fost căpitan al unei echipe de football. O siluetă sveltă de footballist cu corpul rotunjit de strungul vieţii în aer liber.

Dar altceva?... Altceva, în afară de licăririle acestea răzleţe şi episodice?... Altceva nimic.

Absolut nimic, cu toată afecţiunea scriitorilor noştri pentru sport. Cu toată activitatea lor sportivă. Cu toată prezenţa lor nedesminţită la matchuri. Cu toată râvna pe care o depun necontenit în conducerea sportului românesc.

Dece?... Inconsecvenţe. Inexplicabilele inconsecvenţe pe cari le produce sportul la noi.

Cândva, s'a vorbit de un premiu bănesc pe care Federaţia de football intenţionează să-l acorde unei opere literare cu subiect sportiv.

Ce-ar fi să se încerce stimulentul acesta pentru desverginarea unei curioase şi intolerabile lipse de interes a scriitorilor noştri, pentru literatura sportivă?...

George Fulga

Rusia are şi ca amatori de contrabandă

MOSCOVA, 9. — Problema profesionalismului şi a amatorismului începe să se pună şi în U. R. S. S. deşi s'ar putea crede că Rusia de azi are altfel de griji.

In principiu toţi sportivii sovietici sunt amatori. Totuşi realitatea ne forţează să recunoaştem că sunt numeroşi campioni cari primesc sub formă indirectă diverse avantaje materiale, subvenţii pentru studii, recompense etc.

Depe acum, unele cluburi în grija de a mări reputaţia lor sportivă, caută să atragă membrii altor grupări, oferindu-le mari avantajii.

S'a abuzat atâta încât «Consiliul Superior de Educaţie Fizică» a trebuit să intervină.

Mai mulţi sportivi au fost descalificaţi şi câte un vot de blam s'a dat diverselor asociaţii sportive cari s'au abătut dela regulele amatorismului.

9 jucate, 7 câştigate, un match nul şi unul pierdut

Unirea Tricolor a fost primită de membri, suporteri şi prieteni

Revoluţie în Gara de Est... — Negusul. — Consulul Zanzibarului. — O înfrângere de Anul Nou. — Declaraţiile d-lui Lucescu

Unirea Tricolor este un club popular. Iată prima reflecţie pe care au făcut-o toţi cronicarii obiectivi

PETRICA RADULESCU

cari şi-au dat eri rendez-vous în Gara de Est... Şi prin popularitatea unui club nu înţelegem numai 4—5000 de spectatori în incintele respective. Nu, prin popularitate masivă înţelegem o manifestaţie ca aceia la care am fost martori oculari.

Peronul Gării de Est, a fost eri o mare de capete. Nu am văzut acolo tradiţionalele feţe simandicoase, cari vin din obligaţie sau snobism.

Nu am văzut acolo figuri cari în ziua următoare îşi caută numele în gazete...

Au fost eri în Gara de Est în primul rând figurile populare ale cartierului, oameni cari zi de zi au trăit timp de o lună emoţiile ştirilor întârziate.

N'au lipsit suporterii, acei pe cari stindardul albastru îi adună în zilele bune ca şi în cele rele...

Intr'un cuvânt, Gara de Est a cunoscut eri animaţia din zilele de plină vară, când lumea ia drumul Constanţei.

Şi am venit mai devreme la gară, ca să putem vedea cum încă de la ora 11, grupuri grupuri se adună în aşteptarea caravanei victorioase.

SONY NICULESCU

Pe peron în aşteptarea trenului

Cu mult înainte de sosirea trenului, şi-au făcut apariţia d-nii A. Schileru, R. Istrati, S. Stănescu, căpitan Gogu Ştefănescu, S. Dobrotă, P. Romaniţeanu, Constanti-

SUCITULESCU

nescu, locotenent Stan, M. C. Rădulescu, M. Petrescu, Mihail, fraţii Negulescu şi grupuri compacte de membri ai oborenilor şi suporteri ai harnicului club.

Intr'un colţ familia Schileru aşteaptă cu nerăbdare pe internaţionalul cel mai recent al oborenilor.

D-na Vâlcov îşi aşteaptă soţul, care pare-se a fost una din vedetele turneului.

TRENUL, TRENUL...

La buna desfăşurare a sosirii oborenilor, CFR a ţinut să participe şi încă în mod remarcabil...

La 12 şi 2 minute, conform itinerariului, în uralele asistenţei trenul îşi face intrarea pe linia principală a staţiei.

«Ura! ura! trăiască Unirea Tricolor». Strigăte prelungite sunt simptomele unui entuziasm într'adevăr impresionant.

In vacarmul şi aglomeraţia de pe peron, orice încercare de protocol era inutilă.

Primii coboară din tren d-nii P. Bandi şi J. Niculescu. Amândoi au plecat în întâmpinarea echipei la Constanţa.

INSFARSIT IATA «BRONZAŢII»

Coboară jucătorii. Toţi au figurile bronzate.

Inegriţi de soare, toţi sunt svelţi şi bine dispuşi. Pe feţele tuturor scrie parcă: «am făcut o călătorie frumoasă»... E greu să isbuteşti să vorbeşti cu vreunul din ei.

Fiecare e prizonierul unui grup.

Intr'un colţ, un unirist observă: «toţi ne-am înegrit, numai Soni parcă a albit...».

UNUL CU STEAGURILE ŞI ALTUL CU GOALURILE

Iată-i pe cei doi portari: Petrică Rădulescu şi Iliescu. Petrică poar

(Continuarea în pag. III-a)

Dificultăţi în calea organizării finalei „Cupei Gazeta Sporturilor"

Bragadiru nu e de acord asupra datei

In vederea organizării finalei cupei Gazetei Sporturilor pe care o dispută primele garnituri ale Telefon Clubului şi H. C. Bragadiru a intervenit o dificultate care nu era ţinută în seamă.

Anume, aceia a datei la care se va fixa jocul.

După cum se ştie la 21 Ianuarie va juca în Capitală echipa Olympică a Japoniei.

Telefon Club, care se află în turneu prin Europa Centrală va sosi în acest scop înainte cu o zi în Capitală.

Bragadiru însă, care pleacă în străinătate abia la 14 Ianuarie, se reintoarce în Capitală în ziua de 23 Ianuarie. Or, în proectul organizatorilor finalei era data de 23 Ianuarie ora 9 seara, pentru finala Cupei ziarului nostru.

Bragadiru nu acceptă — şi pe drept cuvânt — această dată.

«Sosim în dimineaţa aceleiaşi zile şi nu putem da întregul randament — ne a declarat un conducător al lui Bragadiru.

Este deci probabil să se caute o altă dată.

Norbert a învins pe Rodrigo

PARIS, 9. — La San Paulo, în prezenţa unei asistenţe de peste 12.000 spectatori, austriacul Norbert a învins la puncte pe Rodrigo.

E.K.E. a provocat la Budapesta un scandal mai mare ca la Bucureşti

BUDAPESTA. (Coresp. part.). — Luni s'a jucat matchul dintre E. K. E. şi B. K. E. contând pentru Cupa Europei şi terminat, după cum se ştie, la egalitate: 1—1.

Matchul a decurs în linişte primele două reprize. In ultima însă, vienezii au început să joace dur. Ungurul Stocis a fost rănit de austriacul Kirchberger şi scos de pe teren. Alte brutalităţi au urmat. Publicul, enervat, a năvălit pe teren şi cu greu a fost oprit să nu lovească pe oaspeţi.

După match, publicul a împresurat cabina în care se aflau vienezii şi a manifestat ostil.

Football pe ceaţă...

CENTRUL INAINTAŞ (pe terenul acoperit cu ceaţă). — *Ţine balonul, că eu mă duc să caut poarta...*